

Godišnja pretplata Din 30.—
za inozemstvo dvostruko

Adresa Uredništva i
pisma: Šibenik, p. p. 17

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi

Radosni i žalosni događaji u Crkvi

(Riječ sv. Oca Pape čitavom svijetu)

Sv. Otac održao je 13. t. mj. značajnu alokuciju.

RADOSNE POJAVE U CRKVI

U prvom redu spominje važne enciklike „Casti conubii“ (o kršćanskom braku) i „Quadragesimo anno“ (o radničkom pitanju), te konstituciju „Deus scientiarum Dominus“, radi njihova velikog značenja za socijalni život, kao i za život Crkve. Zatim spominje niz važnih i radosnih događaja. To je veliki euharistijski kongres u Lisskoj, o kojoj se sv. Otac izražava najpohvalnije, nazivajući je „otokom svetaca“, a zatim napominje lurdski jubilej.

Druga je radosna činjenica, da se opaža napredak i porast crkvene organizacije bilo u krajevima pod redovitom pastvom, bilo to u misijskim krajevima. Utješljiva je pojava velik broj obraćenja na Kristovu vjeru, kao i brojne pojave vraćanja k sv. Jedinstvu iz krila ostalih kršćanskih vjeroispovijesti, koje ne žive u zajednici sa sv. Stolicom. Osobito sv. Otac podvlači napore misionara i klera na Orijentu, a također spominje i utješljivu pojavu, da se povećaje broj urođeničkog klera.

Zatim sv. Otac podvlači radosne pojave unutar same Crkve. To su jačanje vjerskoga života, neviđeni razmah katoličke karitativne akcije, te zaslužni rad Katoličke Akcije.

ŽALOSNI DOGAĐAJI

„Trajna teška međunarodna situacija postaje sve nesigurnija i nemirna, ugrožavana međusobnim nepovjerenjem i oprekom interesa, pretjeranim i nepravednim nacionalizmom, od kojih nema ništa protivnijeg bratstvu i ljubavi naroda. U ime kršćanske ljubavi i samo njom potaknuti nismo nikada prestali propovijedati mir među narodima, pa to i sada činimo, podsjećajući, da smo u godini uspomene na spasenje svijeta. Ali uza sve to i u novom i u starom svijetu još se čuje zveket bratoubilačkog oružja i sa krvave i opustošene zemlje k nebu se diže glas bratske krvi.“

RUŠITELJI MIRA I REDA

Svijet trpi i od ekonomske krize, koju najteže podnose oni najslabiji: nevina djeca, bolesni, potrebni jače o krepe, starci, a osobito oni među milijunima radnoga naroda, koji trpe ne samo radi oskudne nagrade, već mnogi i radi neuposlenosti, koja je tolika, da ugrožava red i sigurnost. A uza sve to ima onih, koji iz ovih nevolja vuku za sebe žalosnu korist. To su neprijatelji svakog političkog reda i vjere. Rat poretku, vjeri i samome Bogu, to je program tih ljudi. Poznate su njihove katastrofalne i nečovječne ideologije. Događaji, i to oni najskoriji, pokazuju, da su oni spremni, da ih provedu i u djelo.

„Ono, što se u posljednje vrijeme dogodilo i što se još uvijek događa u golemoj i vrlo nesretnoj Rusiji i Meksiku, u Španjolskoj, a u posljednje vrijeme i u malim i velikim krajevima Srednje Evrope, sve nam to govori jasno, čega se trebamo bojati, jer će svuda stići njihov štetni upliv i propaganda“.

NAVALE NA SVETU STOLICU

„Pošto mi jedini dižemo postojano svoj glas protiv neprijatelja društvenog poretka, pa zato oni, koji su ujedno i neprijatelji Božji, odnosno bezbošci i neprijatelji Crkve, pojačanim snagama i bez prestanka siplju uvréde, napadajući i progoneći sve, što nam je najsvetije, klevećući i podmećući iskrivljujući povijest i nauku, upotrebljavajući u tu svrhu najrafiniranije metode i čak vršeći prava nasilja, kako to vidimo u već spomenutim zemljama, mijenjajući pravedne zakone i nadomještajući ih pravom silom i terora, ili nadomještavajući ih zakonima, koji su nepravedni. Mi ne prestajemo i ne ćemo prestati podizati Naš glas za istinu, za pravdu, za čovjekoljubivost, za spas i napredak naroda i zemalja, ali najviše i u prvom redu za afirmaciju i obranu Božjih prava, prava savjesti i duša povjerenih Nam od Boga. Inspi-

rirajući se na Našem universalnom očinstvu pozivamo sve zemlje i sve narode, da poučeni tolikim žalosnim primjerima uvide, kolike su moralne i intelektualne štete — pa čak i materijalne — koje se neizbježno pripremaju svim zemljama, gdje se protiv Crkve trajno i otvoreno bori, gdje joj se brani i koči njezina spasonosna i posvećujuća akcija, a osobito kod mladih generacija.“

NAŠA UTJEHA

Sveti Otac podsjeća nato, da „primat mučeništva“, koji izra katolička Crkva, pokazuje, da je u njoj prava istina. Svi progoni nisu je uspjeli skrišiti, kako je to i obećao njezin Utemeljitelj. „Devetnaest vijekova to potvrđuje i svjedoči. Crkva Kristova imala je uvijek neprijatelja i progonitelja, ali svi oni su propali i iščezli, a ona sama ostaje. vjerujući u svoju budućnost više nego ikada dosada, uza sve to što njezina iskušenja u obliku progona često poprimaju žalosne dimenzije.“

TUŽNO IZNENAĐENJE

„Spominjemo i tužno iznenađenje, — kaže sv. Otac — koje ne možemo ne potvrditi, kad se radi o krštenju kraljevske novorođene kćerke po svećeniku nekatoliku, i ako zato ne daje izliku ustav zemlje, a ne dozvoljavaju kanoni ni obećanja, učinjena formalno i izričito Nama, sa punom svijesti i bez pritiska, potpisana kraljevskom rukom prigodom vjehućanja (koje također nije prošlo bez žalosnog iznenađenja za Nas), jer smo te uvjete tražili radi potrebnih dispensa, koje smo podijelili u punom i apsolutnom uvjerenju, da će biti i održane onako, kako se to i dolikuje suverenima. Dogodilo se protivno, što je odjeknulo i preko granica Bugarske, na opće čuđenje i sablazan mnogih. Mi smatramo za potrebno, da na ovom mjestu osudimo taj događaj i da tako sa nas i pred Bogom i pred ljudima skinemo odgovornost radi ovog čina.“

Pošto se govorilo da se to desilo na intervenciju državnika, Mi napominjemo, da mi nismo pregovarali s nikim drugim, nego sa suverenima, kao vjernicima i ljudima savjesti. Sada,

kad imamo u rukama dokumente i kad znademo, na kome je krivnja, ne možemo ne kazati, da se naše kanonske kazne ne odnose na rastuženu majku, kojoj nikada nećemo uskratiti naš blagoslov, tim više, što ona nema vlasti ni načina, da javno osudi događaj.

Ako netko kaže, da je ovaj čin učinjen u općem interesu, neka se sjeti riječi: *lustritia elevat gentem, miseros autem facit populos peccatum.*"

Nato sv. Otac prelazi na odredbe glede nove svete godine i imenovanje novih kardinala.

Jednodušnost katoličkoga svećenstva sjever. Dalmacije

15. t. m. u velikoj dvorani Biskupske palače i uz prisustvovanje samoga našega Pastira preuzv. g. dra J. Mileta svećenstvo šibenske biskupije i bivše zadarske AA. održalo je u jutro svoj izvanredni sastanak. Bilo je prisutno preko 70 svećenika, brojni redovnici i zastupstvo obiju franjevačkih provincija, te oo. konventualaca, isusovaca i dominikanaca.

Glavni govornik i izvjestitelj bio je preč. prepozit don Ivo Ivanović. On je punim osjećajem ljubavi i topline govorio o ljubavi prema Papi, o Isusovcima, o pok. svećeniku Prodanu. Razvila se zatim vrlo živahna rasprava o našim savremenim kulturnim i vjerskim pitanjima.

Sa ovoga sastanka svećenstvo svjetovno i redovno šibenske biskupije i apost. administracije donijelo je jednodušno sljedeće zaključke:

1. Sa žalošću slušamo česte napadaje na sv. Oca, na naše biskupe i na naše katoličke svetinje, ali poručujemo, da se nimalo ne strašimo svih tih na-

padaja, dolazili ne znam s koje strane, bilo od raznih Gavrančića, bilo od Velikih Besednika, pače nas to još više utvrđuje u ljubavi i odanosti napram Kristovom Namjesniku sv. Ocu Papi, jer je On temelj, na kojemu počiva Kristova Crkva.

2. Izrazujemo svoju odanost i poslušnost svom Ordinariju, uz kojega smo uvijek stali i stat ćemo u obrani vjerskih prava.

3. Pastirska poslanica, koja je uzbudila duhove, primljena je sa strane svećenstva s odobravanjem te s ponosom ističemo, da se u redovima svećenstva obiju biskupija nije našao nitko protivnoga mišljenja.

4. Protestiramo proti krivom i tendencioznom tumačenju poslanice katoličkog Episkopata tim više, jer su biskupi i svećenici bili uvijek na braniku svojih nacionalnih osjećaja, ne možda na riječima kao neka gospoda, nego na djelu, o čemu svjedoči najjasnije historija hrvatskoga naroda do najnovijega vremena talijanske okupacije, kada se

nijesu bojali šikanacija ni tamnica, već su se kao junaci borili protiv talijanskog imperijalizma.

5. Konstatiramo, da je prijedlog, predložen narodnoj skupštini u Beogradu sa strane izvjesnih lica, da se Isusovci i još neki drugi redovnici i redovnice istjeraju iz naše države, plod neprijateljstva prema Katoličkoj Crkvi i da krši najelementarnija građanska prava, ruši slobodu savjesti, širi vjersku netrpeljivost, stvara mržnju među braćom i unosi boj u narodne redove. — Časni Oci Isusovci svojim radom zadužili su hrvatski narod na svakom polju kulturnoga djelovanja, a i danas djeluju na dobrobit naroda, te bi njihov izgon bio napadaj na sav naš hrvatski katolički narod.

6. Tražimo slobodu djelovanja katoličkim društvima, koja uzgajaju mladež na vjersko-moralnoj bazi, bez kojeg uzgoja nema napretka nijednom narodu. Stoga protestiramo protiv raspuštanja Prosvetne Sveze u Ljubljani i Mariboru te njihovih 400 društava. — Ovaj rad neophodno je potrebit u današnje doba, kad opažamo, kako se širi anarhistički i materijalistički duh, koji hoće da uništi današnji društveni poredak. U interesu je dakle same države, da vlast ne samo ne priječi ovakav rad, pače bi ga morala da potpomaže.

7. Izrazujemo svoju hvalu i priznanje cjelokupnoj našoj katoličkoj

Patriotizam hrvatskoga svećenstva

(Nastavak)

Prvi učitelji u hrvatskom narodu bili su svećenici. Prve škole, što ih povijest poznaje, bile su biskupske, samostanske i župne, u kojima su bili učitelji svećenici, a uzdržavala ih je o svom trošku Crkva, t. j. dotični biskup, samostan ili župnik. Širenju školstva i prosvjete kod Hrvata mnogo je zato doprinijelo osnivanje novih biskupija u X. i XI. vijeku, kao n. pr. u Stonu, Skradinu, Ninu, Koinu, Biogradu i u Zagrebu.

U staro doba od IX.—XIII. vijeka najzaslužniji za naše školstvo su bili Benediktinci, koji su imali mnogo samostana u Hrvatskoj, Slavoniji, a osobito u Dalmaciji. Njihovi su samostani bili oaze prosvjete i naobrazbe u doba sveopćega mračnjaštva u Evropi i kod nas. U njihovim samosta-

nima bile su škole, knjižnice, pisale su se i prepisivale knjige. Ulagali su sve svoje sile, da očuju znanost i spase prosvjetu, koja je bila u pogibelji. „Vrijedni članovi i oci reda sv. Benedikta († 543.) — piše Kukuljević — podupirahu i dizahu našu narodnu književnost; oni su gojili slavensku liturgiju u crkvi; oni su poučavali djecu i odvrćali narod od zla i opaćina; oni su pristajali jar za vrijeme hrvatskih narodnih budilica uvijek uz narodnu stvar protiv tuđinskog duha“. Pedagog. Enciklopedija pak veli: „Svaki samostan toga reda bio je tabor boraca za vjeru i znanost. Iz tuđine su došli knama, pa se ovdje urediše po uzoru ostale svoje braće u inozemstvu, po pravilima svoga reda, prema našim prilikama... Njihovi su samostani tvrđave protiv nasilja i opaćina, utočišta... škole za mladež... kancelarije za kraljeve, svećenička sjemeni-

šta za Crkvu, uzorni zavodi za poljodjelstvo i obrt, umjetničke škole za pjevanje i glazbu, za graditeljstvo i obrazovne umjetnosti“.

To isto možemo kazati za naše Cistercite od XIII. vijeka dalje. Zagrebački biskup Stjepan II. Babonić otvorio je god. 1230. školu u Čazmi za klerike i za sinove plemića, pučana i seljaka, a god. 1246. uveo je u Ivančiću redovnice Norbertinovke, da „obučavaju hrvatske kćeri u knjizi i u ručnom radu“. Sličnu je školu za klerike i svjetovnjake kao u Čazmi biskup Kažotić god. 1310. otvorio u Zagrebu. Senjski biskup Petar Marjani († 1665.) nastojao je, da čak u pojedinim župama svoje biskupije osnuje škole za djecu puka, a tako su nastojali i drugi naši biskupi, jer tumačenje, dokazivanje i obrana vjerskih istina potiče na učenje svih znanosti, a nevjera i praznovjerje su djeca neznanja.

(Nastavite se.)

štampi redi odrešite obrane svetih i spasonosnih katoličkih načela. Osobito danas, kad neprijatelji Boga, Njegove Crkve i hrvatskoga naroda hoće da nas katolike Hrvate raskršćane i odaleče od jedinstva s Papom te među nama stvore neku raskolničku nacionalnu crkvu, dužnost je svih katolika, da podupiru i šire što više u narodu svoju katoličku štampu.

Koga treba izagnati Isusovce ili Masone?

Pod ovim naslovom da ovačka „Narodna Obrana“ od 5. t. mj. donosi ovaj članak:

Narodni poslanik dr Gavrančić iznio je nedavno u Narodnoj skupštini zakonski prijedlog o izgonu i zabrani naših katoličkih redovnika Isusovaca. U obrazloženju tog prijedloga nije dr Gavrančić ništa konkretnog mogao da navede protiv Isusovaca osim njihovog zavjeta poslušnosti isusovačkom generalu i sv. Ocu Papi. Boji se dr Gavrančić, da ne bi Papa ili general naložili Isusovcima nešto, što bi bilo u sukobu s našim državnim i nacionalnim interesima, a Isusovci bi to iz poslušnosti morali izvršiti. Koliki strah a ni za što!

Ne zna dr Gavrančić, da se tu radi o poslušnosti vjerskoj i u vjerskim stvarima. A u vjerskim stvarima smo svi mi katolici, i biskupi i svećenici i vjernici, dužni slušati našeg vrhovnog poglavicu sv. Oca Papu. To je i biskup Strossmayer toliko puta naglasio i u svom životu savjesno provodio. Nije zato bio anacionalan niti protivnik svog naroda. Dakle se radi tog zavjeta Isusovci ne mogu goniti iz zemlje.

Nego ima druga jedna organizacija, koja polaže „Strašnu prisegu“ vodstvu izvan države, što je uistinu pogibeljna po javni red i po nacionalne interese. To je slobodno zidarstvo. Tajne masonske lože, koje ne može nitko nadzirati, razvijaju rad bez obzira na rasu, naciju i državu. Slobodni zidari su u prvom redu „braća“ na cijelom svijetu i čitav svijet im je domovina, a država, nacija, vjera, to im je slučajno i sporedno. Sve zapreke, koje su kroz vijekove stvorile države, treba ukloniti. Masoni dakle ne misle i ne osjećaju nacionalno i domovinski. U „Starim pravilima“ „Old Charges“ iz god. 1723. neke vrste njihova svetog pisma, na koje se kune mason, u prvom članku stoji: da buna protiv državne

Svećenstvo se još sa ovoga svog sastanka obratilo posebnom predstavkom Nj. V. Kralju, kojom ga je izvijestilo o poznatim žalosnim slučajevima u sjevernoj Dalmaciji, proti njima u ime kršćanske civilizacije najodlučnije prosvjedovalo i zamolilo za intervenciju, da se to više nikada ne bi ponovilo.

vlasti nije nikakav masonski prekršaj i da „brat“, koji je digao bunu, i dalje imade pravo na „bratsku“ potporu. U slučaju rata, kad se dva masona kao neprijatelji nađu licem u lice, ako jedan brat daje masonski znak, drugi ga brat mora poštediti, dok „profanog“ neprijatelja mora ubiti.

Čak i zarobljeni „brat“ ima pravo na bratsku potporu. Tako daleko idu masonska međunarodna ljubav i solidarnost!

Ali to još nije sve. Pojedine „ložine radionice“ rade pod zaštitom i upravom masonskih „velikih vlasti“, t. j. velikih loža, koje su izvan naše države. Uprava i direktiva dolaze iz vana. Tako je većina masonskih loža kod nas osnovana direktno iz Italije i Madžarske (srpske lože).

Stvar se još pogoršava, kad se uoči kakva strašna disciplina i ukočenost vlada u masonskim redovima. Svaki kandidat, kad stupa u bratstvo, polaže pred „oltarom“, na kojem leži otvorena biblija, a na bibliji „plameni“ mač, ovu strašnu prisegu:

„Kunem se imenom Najvišega Neimara svih svjetova, da neću nikada izdati tajna, znakova, hvataja, nauka ni običaja zidarskih i da ću o tom uvijek šutjeti. Obećajem ti kunem se Bogom, da neću o tom nikada ništa odati ni pismom, ni znakom, ni riječju ni migom (!), da neću nikada ništa razglasiti od onoga, što mi je do sada povjereno i što će mi se još u buduće povjeriti. Ja se obvezujem i podvrgavam ovoj kazni, ako ikad riječ pogazim: neka mi pale usne usijanim gvožđem, ruke neka mi se odsijeku, glavu neka mi odrube, a truplo objese u u loži, kad se bude primao drugi brat na sramotu moje nevjere, a za primjer drugima. Poslije neka mi tijelo spale (krematoriji!), a pepeo u vjetar bace, da ne ostane trag uspomene na moje izdajstvo.“

Ima li dakle veće opasnosti po naciju i državu od ovakvih tajnih podzemnih anacionalnih masonskih loža?

Ima li strašnije prisege od masonske?

Za Isusovce znamo, tko su i što su. Vidimo ih po crkvama i školama u po bijela dana. Pozna ih dobro naš narod i blagosiva ih. Za masone je teško reći, tko su, a još manje je moguće nadzirati njihov rad u kasne ure noći, na zakutnim mjestima i njihove veze sa inostranstvom.

Dakle koga bi trebalo prije raspustiti i izagnati: Isusovce ili masone!?

Poslanica našeg preuzv. Biskupa

Naš preuzv. biskup dr J. Mileta, izdao je korizmeno pastirsko pismo o svetoj godini 1933. U njemu najprije opisuje uzvišenost svete godine i veličajni predmet uspomene.

Plodovi su božanskog otkupljenja neprocjenivi, ali nažalost još mnogi ne poznavaju te plodove, pa nas zato naš pastir nuka, da nam ova sveta godina bude godina svetosti i posvećenja, jer je svetost najveći plod otkupljenja.

Prikazuje zatim, kako teške krize muče narode i države. Svi opetovani pokušaji, da se tome nađe lijeka, ostadoše bezuspješni, tako da se neki, razočarani u borbi za život, laćaju svakoga sredstva, pa i nezakonitoga. Drugi pak gledaju samo na ovaj život, pa gze svako pravo i izrabljuju radnike te se tako obnavlja prizor poganskoga društva, gdje su bila dva nepomirljiva neprijatelja: tlačitelji i tlačeni. „Djelo Otkupitelja Boga čovjeka, koje pobratimljuje ljude, ublažuje boli, utišava mržnje i otkriva vječnu svrhunravnu viziju budućega života nepoznato je, zaboravljeno i odbačeno!“

Katolička Crkva i Papa u strašnoj sadašnjici pružaju ljudskom rodu plodove otkupljenja, koji jedini davaju sredstvo za duhovno uskrsnuće pojedinaca i naroda. Čovječanstvo trpi, a Crkva mu pruža jedini pravi lijek — pruža mu Križ, što brojni sinovi ovoga vijeka više ne shvaćaju. U njemu jedinom je spas i život naš. I mi se klanjamo Križu, jer je Spasitelj po Križu svijet otkupio, a on jedini može kao jednog tako i u ovoj burnoj sadašnjosti da povрати mir savjesti i mir među narodima.

Preuzv. biskup preporučuje najprije naše posvećenje, a onda posve-

ćenje našega bližnjega, pa zato treba da radimo u duhu Katoličke Akcije, da osvojimo sve ljude za Boga. Križ je zato naš najbolji barjak i ideal. Treba da očuvamo kršćansku civilizaciju od nasilnoga poganstva, koje nam prijete. Zato treba da svatko na svom mjestu muževno brani svim silama katoličke svetinje. Treba da molimo u najužem jedinstvu sa sv. Ocem i da mu služimo nepokolebivom odanošću danas, kad se psuje, kleveče i napada njegovu svetu osobu. Preporučuje još onima, koji mogu, hodočašće do Vječnog Rima, u sv. Zemlju i u Lurd.

Cijeni prijatelja koji ti u nevolji pomaže

Ne u času, kad bijeda stegne za vrat, pristupati u naše članstvo, već onda, kad je bijeda daleko od naših vrata, stupajmo u naše članstvo i ulažimo makar i sićušnu svotu beskamatno, pak ćemo time već unaprijed ograditi tvrdim bedemom svoja vrata, gdje im nikada, budemo li umno i pametno vodili svoje gospodarstvo, bijeda pristupiti ne može.

Mi dajemo beskamatne zajmove svojim članovima, otplate sa niskim mjesečnim, a ne godišnjim obrocima zato, da se što više mogu da koriste članovi, koji na zajam čekaju. Kad naši članovi, koji su primili zajam, a tih je 20.000, uplaćuju mjesečno svoje amortizacije obroke, jedan na drugoga, po 200 Dinara, to se mjesečno sabire Dinara 4.000.000.— i to se ali odmah podjeljuje članovima, koji su zatražili i stakli pravo na zajam.

Mi dakle nijesmo ustanova kamatnjaka, već zadruga, u kojoj smo svi članovi jednako korisni i odgovorni, i naš je princip i glavna osnovica: **JEDAN ZA SVE, SVI ZA JEDNOGA.**

Sve upise i informacije te postavljanje mjesnih zastupnika na teritoriju cijele Dalmacije vrši: Josip Nakić glavni zastupnik „Eдинosti“, nezajamnog gospodarskog društva r. z. s. o. j. u Mariboru — Šibenik.

KORIZMENE PROPOVIJEDI U KATEDRALI od nedjelje 26. t. mj. do uključivo subote 1. IV. t. g. bit će svake večeri u 7 sati u formi duhovnih vježbi.

† Don Ivo Prodan

11. t. mj. zatvorio je svoje umorne oči dični starina, uzorni svećenik, katolički novinar i pisac, borac za brvatska prava u Dalmaciji don Ivo Prodan. Kao siromah je živio, kao siromah i je umro: ali pošten i čeličan je ostao kroz sav svoj život. I ono malo, što je imao — „Hrvatsku katoličku tiskaru“, koja je bila svjedokom njegovih borba — još prije nekoliko godina darovao je oo. trećorecima u Preku.

Rodio se u Janjini 10. XII. 1852., ali veći dio svoga života gorljivog svećenika i žarkog rodoljuba proveo je u Zadru. Sprovod mu je bio u Zadru, a zatim su ga ladicom prevezli u Preko, gdje mu je svećenstvo i narod priredio impozantan sprovod. O njemu ćemo još pisati. Dobri don Ivo, počivaj u miru na groblju tvojih prijatelja u borbi za vjeru i dom — franjevac trećoredaca na Školjicu u Preku!

Za našu sirotinju

MILODARI (II. iskaz). Danas nastavljamo s iskazom milodara, koje smo dosad primili: Don Joso Felicinović Din 200; dr Ante Kreše Zorić Din 100; don Niko Markov Din 70; don Jerko Jurin Din 60; Bedrica Marica Din 50; don Ante Šare, Škarica D., Joža Vitačnik, Srećko Karaman, Josip Višković, Resy Rismondo (prije Din 60), Elvira Zagoreo i Ivo Maroević po Din 20; Neven Pasini, Josip Ricci, Miran Ivanišević, Petar Gulin, Josip Šepić, Perina Polić, Milka Belamarić, Celestina Rossini, Jozica Radić (prije Din 30), Danica Grbac, Šima Šore, Ante Zaninović (prije Din 30), don Jere Anić, Stanislava Juričić, Flora Grizelj, Milka Bujas, Marko Žaja, Milka Zenić, Jakov Sekso, Mate Belamarić, Joško Belamarić, A. Mitrović i sinovi, Frane Karadjole, Niko Frleta, Marketa Kitarović i Mirković Marica (prije Din 20) po Din 10. Skupa Din 900 + Din 3265 od prošloga iskaza = Din 4.165. Svima gornjim darovateljima u ime

naše sirotinje najsrdačnije zahvaljujemo. Bog im obilato platio! Ugledali se u njih i drugi!

ODBOR „KATOLIČKE KARITAS“

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

KUĆA
UTEM
GOD.
1861.

ZDRAVSTVENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
SIBENIK

PRVORAZREDNO VELIKO TVORNIČKO SKLADIŠTE POKUĆSTVA koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drva, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prama želji tačno i brzo **FRANE KARADJOLE**, trgovac **Šibenik, Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.**

POSITE

CIPELE

Jer Vam neće biti nezahvalne.
Sulžene cijene svim cipelama!
Naročito ženskim i dječjim!

ŠIBENIK **SPLIT**
Kralja Tomislava Marulićeva 7.

Tko treba **NAOČALA**
neka se obrati optičaru
Vinku Vučića - Šibenik
Ulica Kralja Tomislava
(DROGERIJA)

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.
Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.